

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 77

W NIEDZIELĘ DNIA 27 WRZEŚNIA 1801.

Z Wiednia d. 19. Września.

J. C. K. M. recyjt wszystkim pocztomistrzom w Austrii niżej Enos podwyższoną płacę po 1 ryń. od konta na milę iestozę na 6 miesięcy od 1 Listopada b. r. napłaskawiey przedłużyć.

J. C. K. M. raczył z najwyższej swej dobroci i łaskawey staranności o swych ubogich podębnych założony w Baden religijny fundusz, pod nazwiskiem Maria Zalicbaf, na szpital dla ubogich przemienić, w którym najuboższa klasa ludu znajdzie bezpłatne pożywienie, ażeby dla odzyskania zdrowia mogła tamtejszych u żywać kąpieli. Przy d. świadczony do broczywości krajowych mieszkańców, spodziwać się należy, iż wielu przyłoży się do rozszerzenia tego instytutu, i tym kon em czyni się to nawyższe oznajmienie, ażeby mieszkańcy składki swoje w tym celu do rządu oddawali.

Z Brynu donoszą, że postanowione od iednego dobroczynnego patryaty mowawskie rozważowe święto d. 8. Września,

obchodzone było w tym roku z wielką uroczystością w kościele kolegiackiem Nikolsborga przy wielkim natłoku widzow. Po krótkiey przemowie dziekana kapitułnego wyrażającego cel tego założenia, oznajmił, iż cesarowa Jmć jako wzorcowy i pobożny, i pobożna matka z podanych iey do nagrody 9 dziewcząt wybrała 3 najcnotliwsze i naysilniejsze z 3 mieysc Muschau, Poppitz i Pilgram. Przed tron Cesarzowy Jmć umyślnie na tę uroczystość przybrany, wspomiane 3 dziewczęta przywołane po imieniu zostały, iako to: Anna Maria Lieber z miasteczka Muschau, Maria Anna Bauer ze wsi Poppitz, i Anna Maria ze wsi Pulgram, i uwieńczone laurem odebrały postanowiony przez fundatora posag po 150 ryń. Reszta zaś 6 proponowanych otrzymały po medalu, bogate ubiory na głowę i po 15 ryń. Potem obrócił mowca głos do nich, wystawiając im korzyść z cnoty; czytany także był wiersz P. Franzki na tę uroczystość zrobiony. Uroczyste nabożeństwo

za fundatora i Tedeum laudamus kończyło tę uroczystość, po którym nastąpił liczny obiad u dziekana, podczas którego przy portretach obojga Jch. C. K. M. i licznej muzyce śpiewano powszechnie ulubioną pieśń: "Boże zachowaj Cesarza.,,"

Z Londynu d. 5. Września.

Gdy w poniedziałek Królestwo JJ. z teatru w Weymut wychodzić chcieli, młody jeden człowiek, mający lat 24 wskoczył na parterową ławkę zaraz przy królewskiej leży będącą i bardzo się nieprzystojnie zachował. Sędzia pokoju kazał go aresztować i do więzienia zaprowadzić.

W Dublinie nieiaki Fitzgerald z przytomkiem Flins został jako szpieg francuski aresztowany.

Młodzi Xżęta Orleans wyiechali na czas nieiaki do Szkodcy.

Armatne szalupy, które przed Boulogne i Kale pozostały były, dla uważania poruszeń nieprzyjaciela, przymuszone zostały po większej części dla burzy powrócić do Dunów. — Fregata Tartar zatrzymała okręt Leander z Hamburga przed Hawrem i do Portsmouth przyprowadziła.

Na miejsce P. Scott został P. Mills d. 2 t. m. prezydentem sądu kompanii wschodniej Indyi mianowany.

Chmiel bardzo obrodził w Anglii.

Admirał Nelson znajduje się jeszcze w Deal. — Kapitan Otway i reszta oficerów zabranego okrętu naszego Swiftsure powraca na słowo do Anglii. — Okręt Stoń od 74 armat złoczył się z naszą kanalową flotą.

Spekulacye (mowią angielskie pisma) do których złote i dyamentowe miny w hrabstwie Wieków dały powód, posłuży-

ły do przekonania wieśniaków, iż prawdziwe irlandzkie dyamenty, znajdują się jedynie w urodzaju ich ziemniaków.

Kommunikacya między Francją i Anglią trwa ciągle, i podchlebiają sobie, iż negocyacye w krotce pokojem ztwierdzone zostaną. — Na zgromadzeniu w Weymut postanowiono zwołanie parlamentu na d. 1 Listopada.

Oto są niektóre szczegóły względem wynikłej wojny w Indyi: "W roku 1775 Hyder Aly upoważnił Raja Siojah na obięcie w posiadłość części Wynadu, którą Raja Kotioty przed 70 laty Rajowi Koorgii zabrał. W kilka lat potem dwóch Xżąt Koorgii czynili usiłowanie dla odzyskania Wynadu; oba zgineli z swoją armią, lecz pretensye ich nie były od ich familii odstąpione. Nagapen aktualny Raja Kotioty zaprosił niedawno pod fałszywym pozorem przyjaźni do siebie Raię Koorgii. Ten udał się do Kotioty; Nagapen kazał go do więzienia wtrącić i nie uwolnił go poki mu kilka pięknych prowincy nie ustąpił. Raja Koorgii powrócił do siebie, prowadzony aż do Ghauts od oddziału Kotiotów, którzy mieli zająć ustąpioną część kraju; ale Raja Koorgii zgromadził licznią armią, powrócił na to samo miejsce, otczył oddział, który go przyprowadził, i przymusił Komendanta do podpisania aktu przez który to wszystko imieniem swego Pana zniszczył, co w Kottocie było podpisane i odstąpił pretensyi do części Wynadu od dawna zakłoconey. Z tego czynu wynikła nowa i nader krwawa wojna; ta zakończyła się ugodą, której rząd angielski po zdobyciu Seringapatnam dyktował warunki, wzięwszy Raię Koorgii w swoją protekcyą. Przytomność wojsk angielskich uspokoiła na czas Nagapena;

lecz skoro bunt Dondeahu przymusił ich do uciecia się na północ, korzystał z ich oddalenia, rozpoczął wojnę, zarządził rabunek i spustoszenie na granice Koozji. Armia Misou pod dowództwem pułkownika Stephenson wyruszyła w styczniu roku bieżącego na ukaranie Raję Kotiotu. Nastąpiło kilka uścisków, ale położenie miejscowe sprzyjało Nagapenowi do uniknięcia jeneralnej bitwy. Przedniejszego korpus składał się z 4000 ludzi do skonaie ubrojonych i mających liczną artylerią przez indyjskich francuzkich kierowaną. Jedna dywizya armii bombayskiej pomasterowała dla atakowania ich z boku i spędzenia z korzystnych uader miejsc, które zajmowali. Domyślają się, że poruszenia Nagapena ułożone były z wielu ładami indyjskimi Xżętami. Według ostatnich wiadomości z Wynadu, znaczny korpus wojska, utrzymany przez Raja Pichu, zgromadził się nad brzegiem rzeki Wombatalum, oddział południowej armii angielski poszedł odeprzyć go; ale pierwsze tego usiłowania były bezskuteczne. Za powtornym dopiero atakiem gdy rzeka wylała i Anglicy odebrali postępi, rozprysyli nieprzyjaciela i ścigali go aż do Gbauts. Trzech, czyli 4 Francuzów znaleziono między zabitemi, ale pewni są, że ich tam więcej było posłanych z wyspy francuzkiej w celu podburzenia Raję Pichu przeciw Anglikom.,

Kuryer londyński roztrząsa teraz niesie położenie mocarstw europejskich i Anglii, względnie do Francyi. Oto są nie które z niego rysy :

” Traktat lukewilski zasadzony na traktacie Campo Formio, i podobnych prawie wyniki przyczyn, powołaniem był

też same sprawić wypadki, zwrocić całą tęgość i czynność Francyi na przeciwko Anglii. D rektoryat chciał nas atakować balonami i tratwami; gabinet Tuill-ri, mocno różniący się od luxembu gskiego, nie chwytła się w prawdzie środków nadzwyczajnych, jednak przygotowania tego nie moiey są ważne... Tę razą nie był ułożony kongres w celu rozstrząśnienia interesów Rzeczy; chciano unikać powtórzenia kongresu w Rasztadt. Dzieło i st trudne, i zawikłane, ponieważ Xżęta do wynagrodzenia w większej są liczbie i bardziej groźni. Monarchia powstała w Toskanii; lecz zato monarchia w Piemontcie upadła... Repbla arystokracka uformowała się z departamentów morza cegyskiego, z Cytery i Itaki; lecz zato związek helwecki, zawierający w sobie wiele starożytnych arystokracji, starty został się rewolucyjną. Królestwo neapolitańskie, zostało pod prtekcyj armii francuzkich, i ich nawet bytności, winno powrot spokoyności; lecz długie pogroźki, których celem był Xżę Brezylji, zostały uskutecznione w momencie kiedy Francya, uyrzwała się bydź uwolnioną od innych nie przyjaciół na lądzie... Rozność zatem dwóch epok nie zależy bynajmniej od stanu politycznego rzeczy. Zawsta ona jedynie od charakteru osobistego rządzących dwoma gabinetami, od których inni odbierają zazwyczaj pobudki, i odmian korzystnych, jakich Francya wewnątrz doznała. W Anglii, syr interesów przeszedł wręce administracyi ściśle umiarkowanej i zgodney. W Paryżu rząd słaby i niedołężny tak tylko bydź może, zaprowadził rząd ręczny i udający się za planem łagodnego postępowania. Rozność

Z Paryża d. 7. Września.

ta jest wielką, i powinna mieć wielki wpływ na przyszłe urządzenia; nie dopuści ona łatwo jeneralney koalicji bądź przeciwko Francji, bądź przeciwko Anglii. Za czasow dyrektoryatu, nie rozsądek uważniał wszelkie kombinacye, w celu wywrocenia Rzplcey, dzisiaj aż nadto dobrze czują, iż mocarstwa lądowe nie łatwo złączą się przeciwko Francji, nade wszystko gdy rozważemy, iż Austrya i Prusy z położenia miejscowego naypierwszą rolę graćby powinny. Z drugiej strony Francya nie może korzystać więcey z urządzeń groźnych naszej dawney administracyi, dla wzburzenia Europy morskiej i handlowey przeciw Anglii; nadto iey potęga, przeto samo iż jest stała i lepiej urządzona, dosyć niespokoyuemi czyni państwa sąsiedzkie, ażeby nieubiegały się w ułatwieniu iey środków, zniszczenia Anglii. — Coż wynika z tych wszystkich okoliczności? Oto iż równowaga truda na stronę pokoyu, sama przez się ustanowi się w wojnie, i jeżeli Anglia i Francya potrwają długo jeszcze w nieprzyjaźni, Europa podzieli się między obydwie. Cała w tym korzyść odniesiona, posłuży do uwiecznienia ich zatargow, może z korzyścią posilkujących, a pewnie z korzyścią neutralnych. Niechay się tylko Francya i Anglia przez 50 lat biłą, Ameryka i Dania zastąpią pierwsze miejsce Potęg morskich, a mocarstwa lądowe nie bez zysku także zostaną. Bądź to uwagi tej natury, lub inne moley znane przyctyay uczyniły obydwia rządy łatwieyszemi do zbliżenia się, pewną jednak stała się bydz rzeczą iż negocyacye rzetelnieyszą na siebie biorą postać.,,

Cesarski ambasador hrabia Filip Cobenzl przybył tu; d. 4. był już na audyencyi postów pierwszemu konsulowi przez hrabiego Cobenzl pełnomocnego Cesarskiego ministra swego stryja prezentowany i oddał list zaufaloy. Przy tej okazji hiszpański ambasador prezentował pierwszemu konsulowi P. Normandez bywszego posła w Danii. Deputowani Noremberady Tueber i Kiesling pożegnali pierwszego konsula.

Jenerał Clarke, mianowany francuzkim ambasadorem przy Królu Etrurji, wyiechł już stąd do Florencyi.

Angielska eskadra przy Hawrze zatrzymała przed tymczasym portem amerykański okręt Zofia z Baltimaru i pozwoilwszy postroznym wysiąść na brzeg, francuzki odesłała go do Anglii. — Z tego w Quersant przymusiła angielski przewoźny statek z żywnością, który był odwoiennych okrętów od Zielony, do poddania się. Podług listow z Kale pod d. 2 nie Angliay do tego czasu ani przeciw Kale, ani przeciw Boulogne nie przedsięwzięli.

Husar, który się przed niejakim czasem zastrzelił, za to, że będąc pijany nie był do honoru rewi przed Bonapartem przypuszczony, nazywał się Wilhelm Blum; był inaczey bardzo waleczny i nigdy nie zasłużył na woyskową karę, i jedynie przez ambicyą dopuścił się samoboystwa.

Kontra admirał Lacroffe, jeneralny rządca na Gwadelupie, pisał nowy list do Francji, w którym między innym wyraził: "Osadne towary znajdują się tu w wielkiej ilości i w tańzey bardzo cenie.

Urodzają daleko są obfitsze, nizeli się spodziewałam. Wszystkie europejskie towary mają tu największy szacunek. Spodziewam się, iż porty oyczyzny, dowieńszy się o tem, zwroczą swoją czynność do osady, która im źródła największego zysku wskazuje.

Strasburskie gazety mówią, iż gdy Xąż Modeny nie chce' wziąć Brysgowii, część tego kraju dostanie się Xciu badeńskiemu w nadgrode, w którym celu aż ten miał niedawno odprawić pporoz do Monachium.

Tutejsze pisma przywodzą z Londynu, iż Xąż Walii nakazał swemu krawcowi, żeby dla niego i jego ludzi nie robił na dal z innego sukna sukien tylko z fabrysi Ackermann. Suardy i kom. którzy otrzymali przywiliy na robienie sukna nie przemakającego. Gdy Xąż ten znajdował się niedawno na gonitwach konoych, był przez kilka godzin w powyższym suknie na największy deszcz wystawiony, a powróciwszy potem do Brigton był zupełnie suchy.

Dzisiaj pod szczególniejszą protekcją ministra wewoętrznego będzie utworzone towarzystwo dla zachęcenia narodowego przemysłu — Rządowe papiery stoją dzisiaj 48 fr. za sto.

Dnia 8. Wrzesnia.

Pierwszy ko sul lepszą teraz ma cerę, i zdaie się że zupełnie powrócił do zdrowia. — Indzenrowie mianowali przez pierwszego konsula do wynalezienia najprzyzwoitszych miejsc na lewym brzegu Reau do założenia pierwszego rządu twierci; podali już 3 plany na założenie ich między Trewitem i Mogunją.

Zapewniają jeszcze zawsze, iż głow.

na artykuły pokoju między Anglią i Francją w krótcie podpisane zostaną. Niektórzy utrzymują nawet, iż pierwszy konsul w dzień nowego roku republikanckiego d. 23 Wrzesnia ogłosi podpisany pokoy.

Hiszpanski okręt El-Fito przeznaczony z Kadyxu do Vera Cruz przez Anglików zabrany został. — Oddział francuzki z Trebanden w departamencie brzegu złotego zabrał na wyspie Moleno 3 angielskich officyerów i 4 maytków w niewolę. Z Wenlo donoszą nasze pisma, iż 7 francuzkich strzelcow, którzy jedli grzyby, nazajutrz w największych boleściach pomarli; twarze ich gdyby węgiel szczyrniały.

Dzienniki nasze zawierają w sobie następujący list z Hamburga pod d. 15 Sierpnia: — "Gdy nas z iedney strony przyciskała flotta angielska, a z drugiej wojska duńskie, mówiliśmy sobie: jest to paroxysm, który wkrótcie minie, a handel i wolność się wróci. — Powrocono nam wolność, a handel i polityka są zawsze martwi. W tym mieście, które było zawsze punktem interesow i nowin, zaledwie zjawia się czasem jaki gudzoziemiec, kuryer lub okręt. Lecz jeżeli nic nie wiemy i mało czynimy, za to, jak zwyczajnie, wiele mówimy i wiele myślimy. Stan Europy tym więcey daje powodow do czynienia wszelkiego rodzaju wnioskow, im bardziey jest ciemna zastona, przyszleiey przeznaczenia zakrywająca. Po wojenney wrzawie, nastąpiły tajemnicze dyplomatyki. Każdy może widzieć przechodzącą armią i sądzi o skutkach bitwy, lecz nie każdy może powiedzieć, co robi Obywatel Duoc w Petersburgu, i co robi lord St. Helens, tam gdzie się teraz ma udać.

Umysły podzielone są między Francją i Anglią, lecz trzeba mieć więcej niż ludzką przenikliwość, ażeby zgadnąć, które z tych dwóch wiecznie nieprzyjacielnych mocarstw w negocyacyach pokoju przeważy, gdyż nakoniec pokoy musi przecież kiedyś nastąpić. Nadzieje położone względem zachowania całości Niemiec, spełzły przez bezskuteczne reklamy angielskie w obojętności Hannoveru, i przez coraz większą pewność sekularyzacyi biskupstwa müsterskiego i elektorstwa kolńskiego. — Anglia myśli tylko o swoim dobru, nie trudząc się losem sprzymierzeńców, jak tylko tyle, ile imy mogą być potrzebni. — Gdy ten interes krajów niemieckich ostą na siebie ściera uwagę, tym czasem Królowa Portugalska robi pokoy z Hiszpanią, i rzuca swoy kraj kosciem jego włości. Kraje włoskie wzmacniają się w swoich granicach, Oyciec S. widzi u siebie powracającą spokoyność; Szweycarya doświadczają bulów porodzenia; Hollandya lęka się o swoje flotty, a Francya iśniewająca chwali, zdaie się nam nakształt nieporuszoney opoki, o którą się równie wody Oceanu, i loko flotty Nelsona roztrąca. Rząd imy nabywa codziennie więcej stałości, opierając się na własney sile i zaufaniu publiczności. Artykuł z Monitora o umowie zawartej między pierwszym Konsulem i Papieżem sprawił tu mocne wrażenie. Mowią, iż to jest wielki krok do zagruntowania mocy i trwałości rządu.

W tym czasie, gdy woioownicy francuzcy z ukontentowaniem rozmawiają o swoich trudach woiennych, niezamiedbiają także przypomnieć dawne dzieła swoich przodków. Najcenniejsze zdarzenie nie jest umieszczone w opisaniu dnia Wielkiego

Kondeusza: Xżę ten zabudując się w Chantilly, proponował każdego dnia przy stole, ażeby każdy spełnił zdrowie tego, co mu mogło być w życiu nayprzyjemniejszym, i wzięwszy kielich w rękę, rzekł z zapamiętem: "Pię za ukontentowanie, które mi przyniosła bitwa pod Rocroy, bez nicawicy porady.," Podano potym kielich jenerałowi Scirota, który zawołał: "Pię za ukontentowanie, które miałem, zem ul wygrać Xięciu Kondeszowi bitwę pod Rocroy.," Skłonny do gniewu Xięę, do żywego dotkołą, parwał za talerz, i pokazał mię rażenia go na Scirota. Ten w spokoyney postawie położył rękę na szpadę, i rzekł z uszanowaniem: "Czy uczynisz mi W. X. Mość ten honor?," Wielki Kondesz wpada w podziwienie, przeprosza Scirota, i w ścisłą zachodzi z nim przyjaźń. — W woynie 1756 marszałek de Brogli przypatrywał się raz z mocną uwagą położeniu nieprzyjaciół. Jeden z jego adiutantów, wyboroy offcyer, zbliżywszy się, zapytał go, czyli mu nie da takich rozkazów: — "Idź do wszystkich diabłów.," zawołał marszałek, rozgniewany, iż przerwał mu uwagę. Lecz postzegłszy się natychmiast, zawoła z łagodnością: "Wroc się, ty jesteś tak odważny, iż gotowbyś prosto iść do nich.,"

Z Hagi d. 12. Wrzesnia.

Oczekiwane od dawna na polepszenie naszego skarbu zmniejszenie woysk francuzkich w naszej Rzeczpltey zostło nakoniec postanowione. Z zostających na naszym żołdzie 25 00 ludzi nie pozostanie się tylko 10,000, a 15,000 odeyda na końcu Października. Jenerał Augereau odeydzie stąd z główną kwaterą. Pozostałe woyska będą przez tego jener. francuzkiego

cuzkiego, zapewne Wiktor, który nie będzie miał głównej kwatery w Hadze, i 3 jenerałow brygady, między innymi od ukończonego jenerała O t n, dowodzone. Zalogą Francuzką w Hadze nie ma się tylko z 200 ludzi składać.

Słychać, że P. Rheden ma się znowu jako hanowerski poseł do Berlina udać. — Pod naszymi brzegami Anglicy dosyć się spokojnie zachowują. — Ob. Valchanaer zdał wczoraj dyrektoryatowi z swoich czynności w Medrycie sprawę.

Z Paryża dooszą: "Lubo pogłoski względem negocyacji między Anglią i naszą Rzeplą przeciwia się sobie, zdaje się jednak, iż negocyacje pomyślny obrot biorą. Doniesienie w Monitorze o złożeniu nadzwyczajnej rady stanu, na której pierwszy konsul przydował, konferencye między ministrem zagranicznych związków i postami wiedeńskim i petersburskim odprawione, wysłanie i przybycie depešow z Londynu, każą wierzyć, że negocyacje szybkim idą krokiem.."

Z Harlem d. 12. Wrzesnia.

W Gazecie naszej czytamy pod d. 1 Wrzesnia z Berlina: "Zapewniają na nowo, że negocyacje, które tu od niejakiego czasu między pełnomocnikami bawarskim i nassuskim względem wywodgrodenia Xcis Oranii zachodzą; zbliżają się do końca. Chwalą niezmiernie otwartość z obu stron w traktowaniu. Zda się być już umowioną rzeczą, że Xzć Oranii biskupstwa würtaburskie i bamberskie w nadgrode otrzyma. Pruski wezmą między innymi biskupstwo müsterskie na prawem brzegu Ems, a leżąca część na lewym brzegu tej rzeki dostanie się Rzepl. tej bawarskiej. Takim sposobem ugoda

pruska d. 5 Sierpnia 1796 zawarta będzie dopełniona. ..

Z Bruxelli d. 10. Wrzesnia.

W tych dniach przebiegł tedy officer od gwardyi konsularney do Petersburga kurjerem. — Teraźniejszy ambasador cesarski w Paryżu, hrabia Filip Cobenzl, rodem jest z Bruxelli.

Dywizya armatnych szalup, która udała się z Dunkierki do Kale, jest tam jeszcze od Anglikow trzymana pomimo czynionych usiłowań do przepłynięcia do Boulogne. Flotyla z Cherburga, złożona z 2 brygow i 17 armatnych szalup, nie mogła także jeszcze do Kale przyptynać; przymuszona była zawinąć do Hawru, ażeby większej sile angielskiej nie dostała się w ręce.

Z Kopenhagi d. 12. Wrzesnia.

Młody hrabia Löwendahl, który był kurjerem do Petersburga posłany, lecz zgubił depeše, powrócił tu wczoraj na tem samym kutrze, który odwoził na drugą rękę przepisane depeše, i miał zaraz wczoraj audyencyą u następcy tronu. Będzie on jeszcze względem tego kilka razy pytany; depeše wykradzione mu zostały w Abo w Finlandyji.

Tak nasza kochana następczyni tronu iako też Xzna Augustenburg znajdują się w ciąży. — Przybyłe z wschodniej Indyi duńskie woyska, które za miastem obozem stanęły, gdy żadna niepokazała się choroba między nimi, weszły do miasta.

Dowiadujemy się, że Szwecya przystąpiła do petersburskiej ugody d. 17 Czerwca, z tem jednak warunkiem, że zachodzące spory między Szwecyą i Anglią osobno muszą być roztrąszone i zgodzone, co mocno angielskiego posła zastanawia.

Z Rzymu d. 22. Sierpnia.

Jego Świątobliwość troskliwy o zniżenie ceny zboża, i zaprowadzenie obfitości pozyskał u Króla Sardyńskiego, iż znaczna część zboża wywiezioną zostanie z tej wyspy dla Państwa rzymskiego. Oczekujemy także mocnego transportu z Sycylii. Ponieważ Anglicy stanowią banderę piekłą, statki zatem przewozowe, nie mają się niczego obawiać z ich strony.

Wentug listów z Ankony, oczekują tam z Genui znaczney liczby maytków do osadzenia trzech fregat neapolitańskich, które teraz do Francuzów należą.

Z Urbino dowiadujemy się, iż onegdaj zaszyły tam zwawę rozruchy z powodu niedostatku i drożyzny żywności. Lud zgromadziwszy się tłumem, udał się wieczorem do pałacu rządowego, zabrał artyleryą tam znajdującą się i odprowadził ją do okopów, zatrzymał potem wszystkie członki rządu i administracyi; niektóre znaczne osoby nadejściem swoim uspokoiły rozruch przyjmując na siebie obowiązek wyjednania od Jego Świątobliwości, przebaczenie winnym, iakoż wrzeczy samey natychmiast udali się do tej stolicy. Nie ma wątpliwości iż spełnią cel swejey padrozy; tym czasem, roztropność wymaga nadesłania woysk dla uspokojenia złech tych.

Z Berna d. 3 Września.

Rada prawodawcza zatwierdziła się na posiedzeniu d. 26 projektem wyroku, w którym wyznaczony jest sposób postępowania względem zagalenia seymu ogólnego. Treść tego projektu jest następująca: pierwsze zgromadzenie będzie miało miejsce d. 7 Września w ratuszu. Tymczasowo prezydować mu będzie członek rady wykonawczej. Kolumnowiczowa będzie

rostrząsane pod jego prezydencją. To uskuteczniwszy zgromadzenie przystąpi do wyboru prezydenta i dwóch sekretarzów. Doniesie tymczasowemu rządowi swoje ustanowienie się. Doniesienie to podpisał prezydent i dwóch sekretarzów, i nadto, członek rady wykonawczej, tymczasowo prezydujący. Po przyjęciu konstytucyi przystąpi sejm, do obrania władzy, należącej jego mianowaniu; ta władza zgromadzona w większości, wybierze urzędników najwyższych, przepisanych iey wyborowi. — Władze te urządzią się i o tem uwiadomią sejm i rząd tymczasowy, które się rozeydą. Ostatni zakończy swe urządowanie przez uwiadomienie ludu helweckiego, iż rząd tymczasowy, zastąpionym został przez rząd konstytucyjny.

Rada wykonawcza zakazała gazetę pod tytułem: *Gazeta helwecka*, ponieważ ta jedną utrzymywała partya, i zmierzała do obłąkania opinii publiczney. — Ta gazeta wychodzi znowu pod tytułem: *Gazeta szwajcarska*.

Ob. Albert Ferdynand Erlach, bywszy członek wielkiej rady Berna i syn nieboszczyka marszałka Erlach, bawiąc się w swych dobrach Spiez d. 24 zabił się spadłszy z wysokości swego szpiclera.

Z Frankfurtu d. 11. Września.

Hrabia Markow ambasador rosyjski przy Rzeplce francuzkiej przybył tu onegdaj. Znajdują się przy nim także hrabia Apraxia i P. Bachoff. Jutro wyjeżdża wdalszą podróż do Paryża.

Pismo *le Mercure de Katisbone* donosi, że przez Monachum przecieżał kuryer iadący spieszno do Wiednia, i to miał posłać, iż przedugodne punkta pokoju między Anglią i Francją są podpisane.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 27. WRZEŚNIA 1801.

Z Münster d. 9. Września.

Dzisiaj tutejsza kapituła katedralna przystąpiła do wyboru nowego Xęcia biskupa, który jednomyślnie padł na Arcy Xęcia Austrii Antoniego. Zapół ludu przy ogłoszeniu nowo obranego i przy konfirmacyi jego, który czyn trabia Westphalen, jako C. K. kommissarz za niego odprawił, był nader wielki, równie jak radość każdego niemieckiego patrioty, widząc swoje ustawy w czynności, zaco bógostawiał zwierzchnika Rzeszy.

Z Florencyi d. 25. Sierpnia.

Wczoray ogłoszono tu publicznie rozwiązanie rządu tymczasowego, isko też i urządzenie nowego. Senator Mozzi jest pierwszym ministrem; prezydentem sprawiedliwości Biondi, dyrektor sekretaryi państwa, a margrabia Antoni Corsi konsyliarzem i dyrektorem sekretaryi skarbowey. Xiężę Corsini i PP. Falsombroni i Ciani otrzymali uwolnienie od urzędowania; zostaną się jednak przy swych tytułach; ostatni otrzymał nawet pensyą. Audytor Frullani mianowany jest prezydentem konsulty królewskiej. Trzey konsyliarze Giusti, Gianni i Martini, nie zostali iesz-

eze nigdzie umiarszczonemi; wnoszą iż będą mieli miejsce z głosem w radzie i pensyą, lecz nie będą przywiązani do żadnego szczególnego wydziału. Obiory te powszechnie są potwierdzone. Na mocy takowych urzędzeń, Minister Ventura zakończył swe urzędowanie, i niezwłocznie powróci do Parmy. Większa część Hiszpanów, składających świątę J. K. M. za jego przybyciem do Florencyi, zabierają się ~~łodzić~~ z powiorem do Madrytu.

Z Medyolanu d. 29. Sierpnia.

Ogłoszone tu zostało zaproszenie rządu piemontskiego, do przedsięwzięcia reparacyi rozmaitych twierdz tej prowincyi, jako Fenestrelles, cytadelli Turynu i Alexandryi.

Listy z Turynu donoszą o przybyciu do tego miasta ob. Juvelliet, kommissarza policyi jenerałney sześciu departamentow Piemontu. Jest z nim ob. Rouillieria, sekretarz jenerałny, isko też wiele innych osób, które użytymi zostaną do jego urzędow.

Z Borna d. 4. Września.

Ob. Veroinac nowy minister francuzki przy naszej Rzeplcey, przybył tu d. a

w wieczór. Ob. Reinhard, tegoż samego dnia, zegnając się oddał radzie wykonawczej następujące pismo:

W imieniu Ludu francuzkiego. Bona parte, pierwszy konsul do rady wykonawczej Rzepltey helweckiej.

Przeznaczywszy do innych obowiązków ob. Reinhard, mieszkającego przy rządzie helweckim w zaszczytne pełnomocnego ministra Rzepltey francuzkiej, oddaję mu świadectwo, iż nieprzestał zasługiwac na zaufanie rządu francuzkiego. Spodziewam się, że ob. Reinhard zyskał podobnie zaufanie rady wykonawczej, przez gorliwość, iakiej w urzędowaniu swnim dokładał dla dobra obu Rzepltych. Nakazawszy mu pożegnać radę wykonawczą, zaleciłem mu oraz ponowić iey moje szczerze życzenia; których nigdy nieprzestałę czynić, dla szczęścia helweckiego narodu i iego rządu. — Dane w pałacu rządowym d. 29 Thermidor roku 9 (d. 17 Sierpnia 1801.)

Bonaparte „

Prezydent rady ob. Usleri, oświadczył

mu, że lubo usłowania iego dla dobra Helwecki, nie poniosły zupełnie pożądanego skutku, praca iego iednak zasługuie niemniej na wdzięczność rady, i prosit go żeby imieniem iey oświadczył pierwszemu konsulowi wysoki iey szacunek, iemu zaś wstielkiej życząc pomysłności.

Reinhard przednie dziś swoje sprzęty i zapewne nie długo wyiedzie. Ob. Ffite sekretarz legacyi, zostanie się podobno przy nowym ministrze.

Większa część deputowanych na ogulny seym iuz się tu znajdują. Ob. Andermatt, kommissarz rządowy w Gryzonach żądał i otrzymał dymissyą. — Do wiadujemy się z Lugano, że wywoz zboża z Cisalpinii do woytowstw włoskich na nowo zakazany został. Kommissarz Scheuzer udał się dla uczynienia w tey mierze przełożen do Medyolanu. — Decoszą z Lauzany, że zamyślają teraz na granicy Walezyi niedaleko S. Maurycego zatożyć twierdzę. — Wielka liczba woyskowych Francuzów powracią z Włoskiej armii na urlopy do Francyi.

D O N I E S I E N I A.

Do powszechney podaie się wiadomości, że terażniejszy rok szkolny z powodu potrzebnych wielu przygotowań do nowej regulacyi tutejszego gymnazium głównego zaczęnie się 1go Listopada t. r. Ucznie zaś dla złożenia popisu, i podziału ich na klasy, tudzież dla innych przysposobień iuz 13go przyszłego miesiąca Października ziechać, i nie tylko w tym względzie, ale także dla nabycia potrzebnych Książek szkolnych u nowego prefekta gymnazialnego Hofmanna nalezycie wagtować się mają.

W Krakowie d. 11 Września 1801.

Rozpisanie konkursu na gymnazyalnych Nauczycielow w Galicyi zachodniej.

Ponieważ uregulowawszy gymnazyum główne w Krakowie konkurs na urzędy nauczycielskie w nowo regulować się mających Gymnazyjach po innych miastach cyrkularnych, i municypalnych, mianowicie:

Na Prefekta, z rocznym solarium 500 ryń. i gdzie nie ma pomieszkania in natura z kwaterowem 50 ryń.

Na Profesora postyki z rocznym solarium 450 ryń. i 50 ryń. kwaterowego w niedostatku pomieszkania in natura.

Na Profesora wymowy z rocznym solarium 450 ryń. i 50 ryń. kwaterowego w niedostatku pomieszkania in natura.

Na 3 Nauczycielow do 3 klas gramatykalnych po 400 ryń. i 50 ryń. kwaterowego w niedostatku pomieszkania in natura otworzyć, i na ostatni Listopada postanowić uchwalono, którego dnia nauczyciele gymnazyalni iuz na urzędach będący prózby swoje nalezyciami zaświadczeniami, osobliwie względem umiętności niemieckiego i polskiego języka opatrzone podać, inni zaś kompetenci, publicznie nauczycielami niebędący popis konkursowy przed gymnazyalnym prefektem Franciszkiem Henrykiem Hofmannem złożyć mają; przeto się do powszechney podaie wiadomości, ażeby kompetenci postąpić sobie umieli. W Krakowie d. 11 Września 1801.

Czyni się niniejszym każdemu wiadomo, iż dnia 1 Października r. b. zrana o 9 godzinie w kancelaryi magistratualney miasta Krol. Urzędowa, w cyrkule Jozefowskim, propinacya tamteysza wódki, tudzież mostowe i targowe publicznie licytowane będzie.

Za cenę wywołania wzięte będą na licytacji propinacyney według stanu tamtejszey populacyi rachuiąc głowę a 30 kr. — 777 ryń. 20 kr., a przy licytacji mostowego i targowego dochód roczny 112 ryń. wyoszący, i pierwsza zadzierżawiona będzie na 11 miesięcy, to jest od 1 Grudnia r. b., do ostatniego Października 1802, drugie zaś na 2 lata i 11 miesicy to jest, od 1 Grudnia r. b. aż do ostatniego Października 1804.

Licytanci opatrzeni w Vadium przepisane 10 procent ceny fiskalney, to jest na licytacyą propinacyyną w 77 ryń. 44 kr., i na licytacyą mostowego w 10 ryń. 12 kr. mają się w Urzędowie na licytacji rzeczoney dzierżawney znajdować.

W Jozefowie d. 5. Września 1801.

Ponieważ dzierżawa propinacyi piwney i gorzałczaney w K. mieście Kozienicach z ostatnim Października 1801 kończy się, a z tego powodu wzmiankowany dochód od 1go Listopada 1801 do ostatniego Października 1802 na rok jeden naywięcey ofiaruiącemu w dzierżawę wypuszczony zostanie; przeto dla mających chęć dzierżawienia następujące czyni się uwiadomienie: że

Po 1wsze licytacya propinacyney dzierżawy pierwszego Października 1801 przed południem o tej godzinie w Kozienickiey kancelaryi magistratualney odprawiona,

Po 2gie cena fiskalnoa 970 ryń. 45 kr. wynosząca na licytacji obowiązna,

Po 3cie Każdy chęć dzierżawienia mający zakład złożyć powinien, i

Po 4te Wiadomość warunków kontraktowych na licytacji każdemu czytaniem i przyrzeczeniem udzielona, nakoniec.

Po 5te Dzierżawca do złożenia kaucyi arendowney w summie wyrównawiającej obowiązany będzie. W Radomiu d. 24go Sierpnia 1801.

W niebytności JW. starosty cyrkularnego.

Bernhard.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że ostatniego Września t. r. 74ki mieyskie Ryczywolskie, mianowicie: Zalesie, i Bliskowice od 1go Października b. r. do ostatniego Października 1804 na 3 lata i miesiąc inden, a to pierwsza za roczną cenę fiskalną 14 ryń. 27 kr. a druga za 3 ryń. 56 kr. na ryczywolskim ratuszu d. 30go Września b. r. naywięcey ofiaruiącemu w dzierżawę wypuszczone zostaną.

Chęć dzierżawienia mający stana zatem na duiu powyżey wyrażonym. W Krakowie d. 10go Września 18 .. Z C. K. cyrkulu radomskiego.

Wincenty baron de Mandorf.

J. O. Książę Jmć Hieronim Sangusako, uskuteczniając zamiar trzech Najjaśnieyszych Cesarów, Wiedeńskiego, Petersburskiego i Berlińskiego, niemiec w państwach swoich wielokraiowych obywateli; dobra swoje dziedziczne miasto Tarow z 36 wsiami, a w tych wygodami wszelkimi, w Galicyi wschodniey, cyrkule Tarowskim, przy gościńcu publicznym z Wiednia do Lwowa idącym, od Wiednia mil 70 od Krakowa 10, od Lwowa 30, a od rzeki Wisły 4 połączone, sprzedać, których, wyłasniony dokładnie stan, i postanowiony zwyczajny do kraju szacunek, każdy zwracący sobie nabyć, mieć będzie u pełnomocnika pomienionego J. O. Xcia Jmć w Tarowie.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymiają Etyktem niniejszym wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że Wysoki C. K. Appellacyjny Trybunał dekretem d. 13 Sierpnia r. b. wydanym zaś 18 tegoż miesiąca i roku

odebrany, po przeniesieniu Dominika Raczynskiego na urząd Komorniczy sekcji IV. cyrkulu Krakowskiego, urząd Komorniczy sekcji II. dystryktu Olkuskiego za waku-
jący opłesł, i konkurs na ten urząd publikować zalecił.

Wszyscy zatem, którzy rzeczonoego urzędu Komorniczego sekcji II. dystryktu Olkuskiego dostąpić sobie życzą, mają żądania swoje podług przepisów prawa opa-
trzone aż do dnia ostatniego Października r. b. do C. K. Sądów Szlacheckich tutey-
szych podawać, a to tym pewnie; gdyż na później podane żądanie już wzięciu nie
będzie. W Krakowie dnia 22 Sierpnia 1801.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicji Zachodniej,
J. Daublebski Sternek.

Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa, tym Etyktem Publiczność uwia-
domia: iż gdy dom drewniany na Kleparzu w ulicy dłuższej pod Nrem 107 stojący sto-
ryń. 478 kr. 43 urządowanie oszacowany, na żądanie P. Angeliny Długoszewski wdowy
dnia 9 Lutego r. b. przez publiczną licytacją dla nieprzewidzianych życzących sobie
onego nabydź, sprzedanym bydź niemógł, tenże na drugim terminale, to jest dnia 16
miesiąca Października r. b. o godzinie 10 ranney przez publiczną licytacją więcej da-
jącemu za gotowe pieniądze, w tutejszym Magistracie sprzedany zostanie.

Wszyscy zatem którzyby sobie życzyli takowy dom nabydź, powinni się na m. cy-
scu i czasie wyżej oznaczonym nieodroźnie zjawiwać. Wierzytiele zaś mający
jakowe na tymże domie długi zabezpieczone, powinni praw swoich, nieoczekując inar-
nego przyprozwu; pilnować, gdyż sobie samym szkodę stąd wynikł; przypisaćby musieli.
Dan w Krakowie 3 Września 1801 roku.

J. Gellinek.

M. Wohlmann.

W. Bartsch

Z Rady Magistratu, C. K. Stołecznego Miasta Krakowa,
Sebast. Krawski.

Nomine Cæs. Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis
Ill: Mficæ Marianoæ de Mostowskie Przerodzieckæ, Medio præsentis Edicti hisce insi-
nuatur, quod nimirum Mficus Thomas Suchodolski, ad forum hocce adv. sus, eam in
causa puncto sequestrationis bonorum, Jatcowki, Budzitowka, & Mifra ob sum-
mas 513 duc. & 12,266 fp. Libellum porrexerit judicii que opem, quo ad id justitia
exigit, imploraverit, cum autem forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum,
vel plene a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic, loci degentem advoca-
tum Hakensmid ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cum quo
etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris judiciarii
codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa eum in finem admonetur ut
pro die 16 gbris a. c. aut ipsa compareat vel Curatori dato, si quæ forte hæreret
Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium
constituat Feroque huic denominet & pro ordiæ præscriptæ ea Juris adhibeat media,
quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit utpote quod secus adver-
sas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciunt
præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Absent. Excelentissimo Dno Preside.

Joannes de Weinling.

Friedenthal.

Gruszecki.

Ex Consilio Ce. Ræ. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ
Occidentalis. Datum Lublini die 2 Julii 1801.

Dostenberg.